

Lichtpuntjes

Woorden van geloof, hoop en liefde

Schrijver: Jorien Beunk
Coverontwerp: Jorien Beunk
ISBN: 9789403601496
© 2020 Jorien Beunk

Lichtpuntjes

Woorden van geloof, hoop en liefde

Jorien Beunk

Lichtpuntjes in elk seizoen

Voorwoord	11
-----------	----

Lente

Een nieuw schrift	14
Een wijze belofte	16
Lopen met gesloten ogen	17
De les van de vlinder	19
Bidden als klaprozen	21
Twee blauwe vinkjes	24
Wie is de mol?	26
Alles ligt stil	28
Twee oordopjes en een merel	30
Een wc-rol en een les uit de Bijbel	32
Geef mij nu je angst	35
Juichen met takken of gebalde vuisten?	37
Een opmerking om over na te denken	40
Slapen of waken?	42
Een impulsieve reactie	44
Een blik?!	46
Het is volbracht?!	48
Stilte	50
Hij leeft	51
Draai je om	53

Zomer

De witte zakdoek	56
Vakantie	58
Dorst	60
Touch the untouchable	63
In welke wereld wil jij leven?	65

Herfst

Echt vrij?	68
Update nodig?	71
Kijk omhoog	74
Een pechdag of...	76

Winter

Is Hij bij jou welkom?	80
Kerst is...	82
Licht in de nacht	85
Stille nacht in een drukke winkelstraat	87

Korte verhalen en gedichten

Een fantastisch schooljaar	92
Kerst: een feest voor iedereen?!	99
Op een dag als deze	108
De kerk	110
Hoop in het donker	112
Healing through tears	113
Trouwe Vader in de hemel	116
Dichtbij	119
Vlinder	121
Thuiskomen	124

Voorwoord

De HEERE is mijn licht en mijn heil,
voor wie zou ik vrezen?
De HEERE is mijn levenskracht,
voor wie zou ik angst hebben?
(psalm 27:1)

Het was op een zomerse dag dat ik op een bankje zat. Turend over het water, mijmerend over mijn leven. Achter mij stond hij daar stil en toch zichtbaar. De vuurtoren. Vanuit de verte hoorde ik stemmen steeds dichterbij komen. Wanneer ik me omdraaide zag ik een groep aan komen lopen. Ik hoorde een stem van een kind er bovenuit komen en het leek er op dat ze meeliepen met een gids. Ik zag hoe het kind zijn moeder wees op de vuurtoren en hij zei iets wat ik niet helemaal kon horen. Vervolgens hoorde ik de moeder antwoorden: *'het geloof heeft daar niets mee te maken'*. Het kind bleef echter volhouden dat dit toch echt wel zo was want, zo zei hij al wijzend naar de gids, dat had hij gehoord van die meneer. Ik genoot van het gesprek en ik stelde me het kind voor dat met een wijs gezicht zijn moeder aankijkt en zegt: 'maar die meneer zei dat....' Verder hoorde ik ze niet meer. Ze zijn doorgelopen. Zelf bleef ik nog even zitten en dacht na over dit gesprek. De vuurtoren. Een baken in nood. Een toren die zijn licht verspreidt. Was dat ook niet de opdracht die ik van Jezus mee had gekregen; om een lichtend licht te zijn? Als een vuurtoren in deze wereld staan?

Een vuurtoren staat altijd stil en lijkt niet te veranderen. En toch als je vaker bij de vuurtoren komt zul je zien dat dit niet helemaal klopt. Al blijft de vuurtoren wel vaak dezelfde, het

kan zomaar zo zijn dat de omgeving verandert. Het gras voor de vuurtoren is niet altijd even groen. De boom in de verte staat niet altijd in volle bloei, maar laat zo af en toe ook zijn bladeren vallen. Zo is het ook in het leven. Soms zijn er winterse omstandigheden waarin het dor en droog is. Een tijd waarin somberheid overheerst. Wat kun je dan genieten van dat moment waar op de lente doorbreekt. Langzaamaan ontpopt er toch ineens nieuw leven. Er is weer uitzicht, er is weer hoop op verandering. Uitzicht op vernieuwing. Dan komt daar de tijd dat je je geluk niet op kunt. Alles gaat goed en je hebt alles in je leven op een rijtje. Het is zomer. En toch kan er dan zo weer iets gebeuren, dat je het gevoel geeft, dat de dingen je bij de handen afbreken. De herfst heeft zijn intrede gedaan. Hoe blijf je staande in al die verschillende seizoenen van het leven? Vertrouw op God! Hij is de Enige die Dezelfde blijft, ook al veranderen de seizoenen: Hij blijft trouw! Als Hij jouw licht is, dan hoef je niet bang te zijn, in welk seizoen je je ook bevindt. Door Hem alleen kan het licht blijven schijnen in je leven. En dan wordt je een vuurtoren die enkel en alleen schijnt, omdat je zelf het licht hebt aanschouwd.

Ik hoop dat ook jij mag ontdekken dat Hij in elk seizoen van ons leven is te vertrouwen. Hij komt nooit te vroeg en al helemaal niet te laat, want Hij is er altijd!

Juni, 2020

Jorien Beunk

Lente

De lente is een
seizoen van geloof,
van hoop, van
planten en van
nieuw leven.

Een nieuw schrift

'Gelukkig nieuwjaar', 'de beste wensen', ook jij hebt het misschien wel tegen anderen gezegd of het werd tegen jou gezegd. Knallend met vuurwerk of niet, het is voor iedereen een feit: we zijn overgegaan naar een nieuw jaar. Misschien sloot jij een geweldig jaar af, een jaar waarin je de stap maakte naar het voortgezet onderwijs, een jaar waarin je slaagde voor je opleiding, een jaar waarin je trouwde of misschien juist wel plannen maakte om te gaan trouwen in het komende jaar. Een jaar waarin u een geweldige reis maakte, u voor het eerst (groot)ouders werd of een jubileum mocht vieren.

Maar misschien was u of jij ook wel blij dat je dit jaar achter je liet. Het was een jaar met veel pijn en verdriet. Er werd een ziekte geconstateerd, je moest afscheid nemen van een geliefde. Je hoopt dat het komende jaar toch echt beter zal gaan. Een nieuw jaar, een nieuwe start, maar het kan ook zijn dat de pijn en het verdriet mee gaat het komende jaar in. Wat is het dan goed om te mogen beseffen en te horen dat je ook dit jaar niet alleen hoeft te beginnen. God zal ook dit jaar met ons meegaan. Dat mag je bemoedigen: hoe de omstandigheden ook zijn, God is erbij!

Voor mij is een nieuw jaar altijd als een nieuw schrift, zoals ik dat op de basisschool kreeg. Een nieuwe kans om nu echt netjes te gaan schrijven. Een heel nieuw jaar met witte bladzijden ligt voor ons. En al die lege bladzijden brengen voor mij toch ook altijd wel iets van verwachting met zich mee. Wat gaat er gebeuren dit jaar. Ik weet het niet, God wel. En in dat vertrouwen mogen en kunnen we het nieuwe jaar in, Hij zal ons de weg wijzen. Allemaal maken we zo toch ook wel onze plannen en een ieder heeft zo zijn of haar eigen

wensen voor dit komende jaar. En dat is goed en ik hoop dat alle 'beste wensen' uit mogen komen én dat we elkaar niet alleen in de eerste week van januari, maar het hele jaar het beste toewensen. Wetend dat God bij ons is. Want dan wordt het vast en zeker een gelukkig nieuw jaar.

Een wijze belofte

Het was de eerste catechese avond in het nieuwe jaar. Samen met de jongeren blikten we vooruit op het komende jaar. Ze hadden allemaal verschillende plannen. Ik vroeg hen ook wat ze aan God wilden vragen voor het nieuwe jaar. Even bleef het stil, maar daarna kwamen er allerlei wensen voorbij: gezondheid voor het komende jaar, de overgang naar een ander schooljaar, plezier, geen derde wereldoorlog.

Toen ik die avond terug reed in mijn auto, bleef deze vraag mij bezig houden. 'Wat zou ik aan God willen vragen voor dit jaar?' Ik moest denken aan Salomo. Hij mocht ook iets aan God vragen. Zijn vraag was anders dan al die vragen die vanavond voorbij waren gekomen. Salomo vraagt om wijsheid. Wijsheid om het volk van God te kunnen leiden, om verantwoordelijkheid te kunnen dragen. Hij vraagt wijsheid om zijn taak uit te voeren. God gaf waar Salomo om vroeg en zelfs nog meer dan dat. God is niet veranderd. Hij vraagt ook aan ons om al onze verlangens met Hem te delen en wijsheid wil Hij altijd in overvloed geven!

En ook vraag ik het nu aan jou: wat zou jij dit jaar aan God willen vragen? Waarop zou jouw vraag gericht zijn? Hoe ga jij om met de verantwoordelijkheid die God je geeft? Of misschien zou je vraag wel heel ergens anders op gericht zijn? Het kan ook zijn dat het bij jou eerst nog lange tijd stil blijft. Toch mag je weten dat als je je weg aan Hem toevertrouwt en op Hem vertrouwt, Hij bij jou zal zijn en voor je zal zorgen. Met deze belofte kunnen wij elke dag ons werk doen, wetende en vertrouwende dat Hij ons de weg zal wijzen!

Lopen met gesloten ogen

Het is zaterdag. Een dag waarop ik, net als de meesten van ons vrij ben. Een dag waarop ik niet hoeft te werken, geen belangrijke deadlines of mails. En toch, vandaag is het even anders dan al die andere zaterdagen. Terwijl ik dit schrijf gaan nog steeds mijn gedachten alle kanten op. Er gebeurt de laatste tijd zoveel in mijn leven. Het lijkt wel alsof er niets meer vanzelfsprekend is.

Onwillekeurig denk ik aan de bijbeltekst die afgelopen week naar mij toe kwam: 'Ik beloof dat Ik hen nooit meer zal verlaten en dat Ik goed voor hen zal zijn.' (Jer 32:40). Dat zijn mooie woorden, die God tegen Jeremia sprak, maar soms lijkt het wel of God niet goed is. Er gebeuren teveel dingen, die je niet kunt rijmen met een God die belooft dat Hij bij je is en goed voor je is. Wat is het dan moeilijk om met volharding door te blijven lopen. Onzekerheid wint het van de hoop, vermoeidheid doet mij langzamer lopen en wantrouwen wint het van mijn vertrouwen in God en Zijn plan met mijn leven en dat van anderen.

Een aantal dagen eerder las ik in een paar hoofdstukken voor deze tekst, die geweldige belofte. Een belofte die mij allang geleden leerde dat God een hoopvolle en gelukkige toekomst voor mij heeft. Maar juist op een dag als vandaag, lijkt die belofte zo ver weg. Ik kan mij niet voorstellen dat God dit alles vóóraf, lang geleden al bedacht heeft, dat het verlies van dierbaren of die andere teleurstellingen bij Zijn plannen horen.

Was er maar een kant-en-klaar antwoord op die moeilijke vragen. Het zou het voor mij, en ik denk voor velen van ons,